Argumētū Marsilii ficini floren
tini / in phedonē de aīa :~

Noster de religione liber (rē satis ꝑ
se notam ꝓbat) : xpī vitā ee vtutꝫ
totiꝰ ideā. Ceterꝰ aut exēplaꝫ mraꝫ liber
socratis vitā / vite xpiane imaginem quā
dā / aut saltē umbrā ee demōstrat :· et
testamētū q̄dē vetꝰ ꝑ platonē ꝯfirmat :
nouū vō ꝑ socratē :· Q̄d aut ad socticā
hāc spectat silitudinē (si q̄s dubitat) xe
nophōtē atꝫ platonē legat / et cetēōs :· qui
dicta simul actaqꝫ socrati ꝯscripserūt :
p̄cipue platonis gorgiā / et apologiā /
critonē / atꝫ phedonē. Huiꝰ ergo phe
donis dunctaxat argumentū / passu / imo
saltu celeri ꝑcurremꝰ. Eiꝰ enī misteria
satis in theologia exposuisse videmur.
¶ Vnū hoc in p̄mis admonebimꝰ ne
q̄s admiret̄ socratē (int̄ argumētatōes
ad īmortalitatē aīe ꝑtinētes) ꝑtmisisse
hic illā / q̄ sola ꝯfidit in phedro (Nam
scꝫ ee p̄n ͫ motoīs : vn̄ sequat̄ eā ꝑse
ꝑpetuoqꝫ moueri / sp̄qꝫ viuē). Id enī ideo
factū ēst a socrate : qm̄ eiꝰ mōi rō / nō
solū m̄ris s̄ celestibꝰ etiā atꝫ demoniciꝭ
aīabꝰ est cōis : In phedone vō : rōes nobꝭ
magꝭ ꝓpe reqrūt :~ Sꝫ iā ad dispōeꝫ
dialogi breuissimā veniamꝰ. ¶ Pri̇ma
pio obsuadū ē cꝫ mirifice ꝯsolet̄ amicos :
q̄ eo p̄cipue die / quo venenū bibiturꝰ
eāt in carcē. q̄si ꝯsolaturi cū salutauert.
¶ Deīn cꝫ religiose obsuet̄ somnoꝫ p̄cep
ta q̄si q̄dā oracula : et cꝫ in eo apprime
cautꝰ sit. ne minimū q̄d circa diuina mā
data delinquat. ¶ 3º mōdic mādadū
est hōies sub assidua dei ee custodia : nec
licē (nisi qn̄ deꝰ voluit) hinc emigraē.

¶ 4º diligēt̄ adūtēdū est. q̄d sibi velit /
vbi ait. speāre q̄dē se in obitu ad
bonos viros / deos qꝫ alios bonos itur /
Sꝫ magꝭ affirmaē ad bonos deos / cꝫ
ad bonos viros iturū :~ / Pmo q̄dē q̄
dicit deos alios atꝫ valde bonos. itelli
git ꝑt sphēaꝫ aīas / ee mētes āgelicas
spheris subliniores : in q̄ꝫ familiaritatē
aīas ꝯ̄ vrās qnꝫ admitti posse spat.
Neqꝫ tn̄ audet asserē ꝯtrā cꝫ pleriqꝫ
sapiētibꝰ videbat̄ sat fore aīe factu :
si ad ꝯsortiū aīaꝫ celestiū qnꝫ recipiat̄ :~
Imo vō dubitatio ꝓpe sup̄ ea ꝑte cadit (
q̄ bonos appellat viros :· nō enī audet
deīn hoīm aīos affirmaē eadē rōē bo
nos : q̄ deos dixeāt bonos. ¶ Post hec
seipm̄ simul amicosqꝫ sub ꝑsona phi
losophātis ꝯsolaturꝰ ait. Cū totū phi
losophantis studiū / sit q̄dā a corpore se
pātio. ꝑ eāqꝫ ꝑficiat̄ quotidie :· nimirū
sepātionē a corpore (q̄ fit ꝑ mortem) nō
mō nō timē debet : s̄ optā cū spe / leticiaqꝫ
expectare :~ Mox duobꝰ modis ondit
philosophū a corpe animū sepāre. Pº
q̄dē a ꝑturbatiōibꝰ ꝑ moāl disciplinē
purgationē : Deīn a sensibꝰ / atꝫ ipā ima
ginatione / ꝑ ꝯtēplatiōis ipiꝰ itētionē :~ /
Medici sapiētes / duplici vtūt̄ purgatōe.
Pma q̄dē leniēdo : Scdā vō soluēdo :·
sciētes neqꝫ sat ee lenire : neqꝫ tutū soluē /
anq̄ꝫ leniās :~ Sic̄ apud phōs. moālis
ātcedit purgatio / q̄si leniens. nō enī
itiores imaginatiōis morbos .i. deceptiōes
extirpat : Seq̄t̄ purgatio speculatrix ima
ginatiōis qnꝫ pro viribꝰ discutiens nebu
las / :~ / An vō moralē purgationē ag
gredi speculatiōis officiū / nō est tutū :

ne q̄s viciorum morbis īfectus / ipso speculatōis
acumine abutatur ad iniusticiā / ꝑpietatemq̄ de
fendendā :- / Ex his ↄcludit plȳm / mētis
actiōē q̄tenus a corporeis segregat : eatenus
ī corporeis rōīb9 / ideisq̄ ↄiūgē. ¶ Dz cū
multa q̄ a corpore aīo īferunt īcōmoda mēās
set : subiūxit extremū maximūz malū
ēē fallaciā illā / q̄ imaginatio mētē ad
īcorporea se eleuātē / ūtit ad imagines q̄s
dā corporum sepissīe distrahit . cogitq̄ ipā
modo quodā corporeo cogitare . ¶ Post
hec . et ex eo q̄ aīa ipam sepātā rerū ūi
tatē (quā nālit appetit) corpi ↄiūcta asse
q̄ neq̄t . ꝑ disiūctione infert / aut nūq̄
asseq̄ : aut p9 mortē :- Nūq̄ nō assequi ;
nō est ↄsentaneū : q̄ppe cū ab oī mēte ꝑꝑe
tuo appetat . ¶ Proinde .... ꝓbat
illos q̄ sepātā ēē putāt . abstinē a mino
rib9 corpis voluptatib9 : ut maiores deīn
voluptates corporis ↄsequāt / Rursq̄ q̄
fortitudiēz definiūt . supare timores q̄sdā
eorum timorum grā / q̄ nos iā supauerit . Vult
enī oē moral' ūtutis officiū in q̄dā animi
purgatione ūsai / sapīe grā : alioquī nul
la ēē ūtutē : Imo ūo humanā q̄s sapiam /
noiat purificatione quādā : ꝑinde q̄si ex
istimet nichil aliud sapīe nrē meditatōē
nos ↄseq̄ / q̄z puritatē quādā :- quā mox
illuminatio diuina seq̄tur : q̄ ꝑꝑie sapiā
sit :- / Dignificat ꝑtēā nō tm̄ habitū ali
quē nris laboib9 acq̄situ : q̄z purificatōēz
ipam nos deo ↄiūgē :- His actis / īmor
talitatē aīē ꝓbatur9 / ait . ex uno ↄtrioꝝ
ↄrīe / in alterum ꝓgressionē fiei : atz uicissī
regressionē :- ideoq̄ sicut ex uiuētib9 fiūt
mortui : sic ex mortuis / uiuētes ānq̄z
resurgē . Ubi uidet mortuorum resurrecti
one vaticinai (quā et ī politico ꝓbat) .
ꝑtēā ꝑ lōgas ābages īnuē . sicut et sba

celi et elemorum mīā īfinite de dispōē alia
uicissim ꝑtrāsit in aliā : sic et aīam rōlē
(q̄ principiū motus et uite ↄiātiōis q̄ est)
posse īfinite ↄiūgi corpori / uicissimq̄ sepāi .
Siq̄dē et mltē in nā substātie / diuturna
uicissitudīe q̄litates mutāt : et ubiq̄ ūtute
aīē fit cunctis sempiternus :- In sequentib9 tadē
ingēti quadā fiducia / resurrectionē quā
ūnicāt asseit . ¶ Aggredit deīn rōēm de
reminiscētia . (idem qd' et paulo ān ꝓbat
aīam et ān corpus uiuē / et p9 corpus :- Ea
ūo eiusmōi rōēs ēē itellige pythagoicas :
atz ex illis qd' magis ad ūitatē ↄducat eligio .
Ait ergo / Di disciplina / reminiscētia est : uiue
rūt aūt ān corpus :- / Reminiscētiā ūo ēē / duob9
ꝑcipue probat modis . Primo / Cū recte īt
rogāt / sepe ūa de his (q̄ nūq̄ didicit) rñdeq̄ :
Deīn q̄z ex noticia eorum q̄ sentiūt / subita q̄
dā abstrāctiōē / in noticiā ascēdit idearum . (cū
ↄgnoscēdo hec eq̄lia) in ipis eq̄litatē ↄgni
tionē . ubi ↄgnoscit desitē ~~hec~~ hec ab illis .
atz āniti : sīlia fiei / Rursq̄ ↄtīnī accedāt .
et q̄ magis q̄ue minus :- / Cūz id ꝑ oēm agit
uitā : necē est ideā ipsam ān ortū nos ha
buisse / Nō enī ꝑfecte / rei noticiā subito
ex īꝑfectis accepimus / ¶ Ondit aūt duob9
modis / ideas esse . Primo / Eq̄libz sbm̄ qd'
appellat eq̄le / ꝑt ex (dū ꝑ sbam manet
idem) inequale et fiei / et uidei :- Eq̄litas
aūt neq̄ unq̄ ineq̄litas l' fiei l' uidei :- /
Ptēā ~~hec~~ eq̄lia hec velut ipsā / ineq̄litatē
ꝑticipāt :- eq̄litas ūo ipa neq̄q̄ :- In seq̄n
tib9 nota / q̄ta asseuerātiōē affirmet ideas .
addatq̄ idearum ēēntiā ēē nēcam . atz cū aīa
nr̄a noster sigula refeāt ad ideas . ipsm̄
ondē / se una cū idearum ēēntia / ꝑfrnū esse .
atq̄ ea agnoscē tēp̄ suā :- Nota insuper
nulla in re / magis elaboradū esse : q̄z ut
ꝑ īmortalitatis demrātiōē / mortis metū

qui morbum gravissimum expellat: Confestim aliam aggreditur rationem a proportione intellectus ad intelligibile ductam. Intelligibile vero ipsum, ideam ipsam incorpoream spiritualemque appellat. Cumque intellectus cum ipsa velut obiecto proprio congruat: concludit hunc incorporeum spiritualemque esse: precipue cum dicatur corpori mortalibusque repugnet:- Proportionem vero mentis cum idea confirmat ex eo quod quotiens non impeditur, ad eam sese confert: eiusque contemplatione gaudet atque perficitur. Quod autem (postquam dixit animam esse omnino indissolubilem) subiunxit, vel rei omnino indissolubili propinquam, hoc addidit intellige, quoniam in timeo probatur, deum solum omnino indissolubilem esse: cetera vero (si comparentur ad deum) dissolubilia quodammodo iudicari, quia quodammodo et composita. Quamvis illa que optime composita sunt, id est seorsum ab elementis, non dissolvantur umquam. Hec igitur tamquam nature quodammodo divine, indissolubili deo propinqua sunt: ipse quodammodo solubiles sed dissolvende numquam:- Itemque vocat id omnino indissolubile: in quo neque essentie, neque actionis partes ulle sparguntur: Anima igitur etsi secundum essentie partes non spargitur: tamen per actiones partes diffunditur: ipse enim et mobiliter agit. Proinde [illegible] subdit. puram animam post obitum ad pura et eterna redire: Impuram vero terrenis infectam. ad similia retrahi atque terrena sepeque videri:- Profecto affectio erga corpora in anima remanens: non per se ipsam facit, ut anima videatur. Cum affectio non sit visibilis. efficit tamen ut anima non nichil visibile secum trahat. id est vaporem quendam vel aereum, vel ex spiritibus vaporibusque corporis sui conflatum (ut vult proculus) vel nubem ex circumfuso aere congregatum:- Certe hic plato significat, quod vult proculus, scilicet inter corpus ethereum (quod et immortale est, et simplex, et sempiternum). atque corpus terrenum (quod est mortale, compositumque, et ad breve perdurans) esse corpus aereum. mortale quidem, sed quodammodo simplex, et longioris evi. in quo anime diutius habitent etiam post discessum. quousque ad hoc dissoluto corpus iterum composito induatur, videlicet si purgate non sunt: si vero purgate. cum solo ethereo celum petant. Quod animarum transitus narrat in bestias: pythagoricum est. Idque intellige videlicet animas nostras, non secundum veritatem vivificare corpora bestiarum purgatorium gratia. sed bruta imaginationes sua, quodammodo brutorum imaginationi misceri. quemadmodum impuros autem demones insanorum imaginationi sepe permixtos:- Hic utique (excepto plotino) plerique exponunt platonicorum: quod quidem patet ex eo quod non dicat animam fieri bestiam: sed induere, subire, transire:- Concludit solos in deum recipi. qui per veram philosophiam purgati decesserint. Audi per hec vinculum anime cum corpore, nichil esse aliud quam amorem eius naturalem providentie, Item quotiens anima per instrumentum agit circa [redacted] foris in sensibus iacentes, nichil sincere cognoscit: sed solum quum per seipsam convertitur ad formas in seipsis simpliciter existentes. Disce hic quod animam ex eo quod rebus corporeis oblectatur et pascitur, evadere corporalem: atque hic usque adeo falli, ut sola corporea iudicet esse vera: cum omnino sit contra, fallaciamque eiusmodi malorum omnium esse gravissimum. Accedit quod anima iam facta corporea. post obitum quoque ab incorporeis seorsum circa corporea labitur:- Conclude autem sue puritati penitus restitutam, nullo modo sue ~~puritati~~ immortalitati diffidere. Cygni fabula pythagorica est: atque allegorica. Pythagorica quidem: ubi dicit cygni animam supervivere: Allegorica vero

ītelligit̄ cygnū in nūo ſolaiū aīaliū gē-
nei / Et ſocratē ſolarē eſſe: tū qȝ phebi
oraculo approbatꝰ eſt: tū qȝ mētibꝫ hoīm
medebat̄ :- / Adde vaticiniū eſſe qua-
druplex: diuinū / demoniacū / hūanū / nā-
le / Idqȝ vltimū in beſtiis fieri quodā in-
ſtinctu nē. Intellige etiā cygnos / inocētes
ſine phīa hoīes: q̄ tū morte ſepe minime
timeāt: ſignificat phōs abſolutos timere
eā nullo pacto debē. Adducit deinde
difficillimū ēē in hac vita ſbām aīe in-
telligē: qm̄ videlicet ſub corporea eā ſpē
intuemur: ideoqȝ tutiſſimā rōēm ad aīaꝫ
cōprehēdēdā ēē / tū morale purgatione.
tū methaphyſicā abſtrāctione / Ubi vero
minꝰ id ſufficiat: opꝰ ēē diuino q̄dā vē-
bo .i. revelatioībꝫ diuinitꝰ factis atqȝ mi-
racul'. Nos vō hīc diuini vbi miſteriū
a platone ſignificatū / ꝯſidrāre debemꝰ:
Tradit deinde duo in diſputādo pre-
cepta. Primū ne rōībꝫ vllis / abſqȝ
lōga examinatiōe / credāq;: Poſtq̄ vō
rōi cuidā / ſufficiēti examine credideimꝰ:
ne facile tū ob q̄ſlibꝫ obiectiōes ſilitudi-
neſqȝ amoueamur: Zm̄ ne aut ꝓpriā
aut alienā (in diſputādo) ꝑſonā: ſed
rōēm duntaxat veritati ꝯſonā cogitemꝰ:
Sequit̄ dubia circa aīam. ne for-
te ꝯſonātia q̄dā ſit humoꝝ. atqȝ vl' ꝑꝰ
corpore. l' vna cū ipo / l' inde ad tpꝰ aliqd'
diſſoluat. Que q̄dē dubia ſocrates
ita ſoluit: Si diſciplina reminiſcētia
eſt. ideoqȝ ān corpꝰ vixit aīa. neqt aīa
ēē corporis ꝯſonātia. q̄ppe cū ꝯſonātia
ꝑtes ex q̄ꝝ ꝯcurſu fit / nō antecedat ſed ꝯſe-
quatur. Si eadē eſt ꝯſonātie rō atqȝ
aīe. ſicut altera aīa nō magꝭ aīa eſt /
q̄ altera: ita neqȝ ꝯſonātior erit tēpā-
tia: Igit̄ aīa nichilo plꝰ ꝯſonabit

q̄ ītēpās. Si ꝯſonātia intētio ea ſequitur
abeiſqȝ ducatur / ex q̄bꝰ ipa ꝯflat̄: nō
pt aīa / corporis ꝯſonātia ēē: q̄d q̄ndie
ducit. cui ſepe repugnat. Ceterū
anteq̄ dubitatiōes abſoluat / rōēsqȝ īmor-
litatē oīo ꝑficiat. logo diſcurſu dānat illos
q̄ in reꝝ cauſis aſſignādis / ad materias q̄ſdā
et inferā ꝯfugiūt. aſſerēs totā hiſtoria
nālē inſufficienter ꝑ eadē nālia ꝯſtitui.
q̄ppe cū hec oīa / oīmqȝ motꝰ. a diuinis
cauſis efficiētibꝫ / finalibꝫ idealibꝫqȝ
oīo depēdeat: Optat / opiat̄ in primis
finalē cuiqȝ rei cauſā atqȝ vniuſi .i. ēē
bonū cuiqȝ et vniuſi bonū: cuiqȝ dē bonū
ꝑtatē / cauſā ēē dicit efficientē: Cum vō
ipam boni aptitudinē cōphēdē neqt: 2ᵒ
eligit loco / ideales diuine intelligentie
rōēs: ad q̄ꝝ ſilitudiēs in mūdi materia
expreſſa ſūt oīa: Inter hec nota moſaici
miſterii ꝯfirmatione (ſicut et in timeo)
Vidit deꝰ ſingula ēē bona: et cūcta val-
de bona. Ita oīa ipo bono ꝯnecti. Rur-
ſꝰ aīm corporea intuētē / iterū ad corpo-
reoꝝ intuitū obcecari: Neqȝ poſſe vita
cerē reꝝ habeī: niſi ad ideas cōfugiāt:
Preterea formulas ideaꝝ inēē mētibꝫ nrīs:
ad q̄ꝝ ꝯgruitatē / l' cōtra. ſingula vera eſſe /
vl' contra. cenſent: Dorte nunq̄ certā ideaꝝ
ꝯtēplatione ꝯmittē ꝯſueuiſſe: ſolasqȝ
affirmare ſolē / Certaqȝ reꝝ cauſā in ide-
is eſſe ſita: immortalitatē q̄ aīe ab ideis
potiſſimū demrāri / Proceſſū ꝑ ideas
a minꝰ cōi / ꝑ medias / ad cōiſſimā fieri /
Atqȝ deſcēſū ab ideis ad effectꝰ earū:
Demū rōēm īmortalitatis diſponit /
[illegible] ex eo q̄ rōl' aīa corpori ꝑſtet vitā. nō
vt accidētal' forma inherēs corpori: ſed
vt ſbalis in ſeipa ꝑmanēs. ex ſe ſoliter

Thōs in pᵃ pte ſume. q̄ōe. lxxvᵃ. artic. 6ᵒ ponit
eadē ꝓbatione īmortalitatis aīe. quā ponit
plato in phedone. inter mediū et fine libri:

viuens / quaſi q̄dã vite corporal' idea ·
atq̃ ꝑ ſe efficienter corp9 viuificās / Jdeoq̃
ↄcludit aīam nō poſſe ſuſcipe mortē · cū
mors vite oppoſita ſit): Aīa vō et vitā
ꝓp̃a habeat / et maneat in ſeipam̄ :
adeo vt neq̃ ꝑ ſe ꝓp̃e, neq̃ ꝑ ſcd̄m aliud /
mortē ſuſcipe valeat:· (Poſt hec ex eo /
ꝙ aīa ſit īmōr̃lis ↄhortatur oēs / ad
morale̅ ſpeculatiuā q̃ diſciplinā : vt
animꝰ et ꝑ volūtate̅ et ꝑ intellectū pur
gatꝰ atq̃ ꝑfectꝰ. his q̄ſi duabꝰ alis ī ce
leſte̅ patriā reuolet) : ¶ Cōfirmat
interim ee̅ aīam īmortale̅ : q2 neq̃ vīcꝰ
tade̅ obeſſe / neq̃ viciū ꝓdeſſe debeat :·
obeſſet aūt laborioſa v̄tutis via bonis.
atq̃ cont̄ prodeſſet voluptuoſa malis
vita : niſi foret animꝰ īmortal' ¶ Ac
neq̄s fortaſſe neget. poſſe poſt hāc vitā /
vl' viciū obeſſe / l' prodeſſe virtute̅ . ſbīu
git aūtem · affectiones / habitꝰ tā volūtatis
q̄ itellige̅tie ↄpātos / ſiue bonos / ſiue
malos ſecū ferre . ſubito vl' leſuros l' ꝓfu
turos / Demone̅ naq̃ duce̅ . oēs ad diui
nū iudicī vite repēte ꝑduci :· in locū ↄī
iudicio deputatū · in aēm ſꝫ minꝰ puros ·
et in ethere̅ puriores : ibiq̃ iudicatos
ab alio rurſꝰ demone / ꝑ triuiū ad ſua
·i· ſibi ſilia · ſingulos trahi / P triuiū
inq̄t : q2 aliū mittit̃ in celū :· aliū in
tartarū : aliū vō in medias regiones :· /
Ducit aūt eos demon :· in bonis q̄de̅
itellige̅tiā moue̅s : in mal' aūt imagiā
tione̅ / affectūq̃ ꝑturbās · Qd' aūt dicit
iniquos aſt abſq̃ duce errare : abſq̃ bn̄fi
co (itellige) duce / Adde ꝙ neq̃ q̄ trahat̃ ·
agnoſcūt : et violentia rapiūtur. Ce
teroꝝ anīq̃ aīaꝝ diſtribuat ſortes · orbe̅
terre deſcribit / dicens eſſe q̄ſdā t̄re pla

gas · atq̃ illas q̄de̅ āpliſſimas · et vſq̃
adeo altas : vt ve̅tis et ībribꝰ nō pulſent̃ /
Ubi ſerenātiſſimꝰ aer ſit · ſub quo ꝑcioſiſ
ſīa q̄q̃ naſcant̃ · hoīes acutiſſimi ſenſibus /
vitaq̃ longeui :· Dicit q̄ velint et hoīes /
et alia hic naſcētia · q̄ plurimū ex ethē
aereq̃ ↄponi · q̄ minimū vō ex craſſioribꝰ
elt̄is : vt hoīm corpora q̄ſi aerea ſint / fruct̄i
bꝰq̃ ~~mīt~~ maxīe aereis nutriant̃ :· / Qd'
neq̄s velut īpoſſibile neget · olympiodo
rꝰ / ariſtotel' adducit hiſtoriā · in q̄ ariſto
teles vidiſſe ſe inq̄t hoīem / q̄ ſolo aere
nutriebat̃ et ſole · ¶ Orbē aūt t̄re ſubli
mis facie̅ in duode̅ diuidit plagas ·
inde ꝓueīt · q2 ↄgruit duode̅ zodiaci
ſignis :· duode̅ ſpheraꝝ regit̃ aīabꝰ :
et duodenāria eſt mūdi ſphera :· atq̃ velu
ti natiꝰ fūdamentū duodecadiā illā ſibi v
ſurpat figurā : quā timeꝰ attribuit mū
do · Hꝫ de hac ipā figura / deq̃ aliis t̄re
ꝑtis q̄ibꝰ · in timeo dicēq̃ :· Tu vō t̄re
hmōi habitatione̅ / terreſtri moyſi pā
diſo ſile̅m ee̅ memēto : ¶ Proin flu
mīa ſub t̄ra deſcribit q̄bꝰ aīe nutriant̃ /
Que q̄ſq̄ ſcd̄m nr̄i corporis hūores am
miq̃ ꝑturbationes (in hac vita affligē
tes) expoīt : nōnichil adducit ſile̅ vēo / De
riſiu vitā itegrā nō aſſeq̄t :· (Plato
enī et hic et in re publica · ſignificat
ꝑmia v̄tutū / et ſupplicia viciōꝝ · ad alterā
vitā potiſſimū ꝑtinē · ¶ Acheron igit̃
ſub terra flume̅ / locꝰ eſt purgatoriꝰ :· atq̃
ad curā ꝑtinet et merore̅ : rndet q̄ aeī /
ꝑtiq̃ mūdi meridiane :· Phlegeton / igni
rndet / atq̃ oriētī :· vimq̃ pu medī ↄtinet
ꝑ calore̅ : et t̄re cupiditatibꝰq̃ feruore̅ pu
nit : Styx / cocytꝰq̃ rndent t̄re / atq̃
occaſui : odiūq̃ ꝑ luctū / fletūq̃ puniūt̃ :·

Differunt vo hoc int se solu. q stix exo
riens appellat: cocytu vo pgrediens.
Tartaru infimu tenere vult iferni locu:
in quo scelestissimi (no mediante s exepli
gra) affligantur: qadmodu hinc et in
re publica legit et gorgia: Addut qda
ad hec flumina oceanu q qdamo ptinet:
aq septetrionis rndere: in quo distigue
di diffinitiois vtq itelligat: Tu vo qd
de flumibg dicit potissimu de demoibg
numibgq itellige: flagitiosos tali qda
ordie punientibg: Profecto peccata
facile sanabilia st q nodu in habitu st
vusa: Difficile vo sanat q ia habitu
genuerut: verum vna cu qda rois
repugnatia comittut: et comittentes
afficiut penitentia: Insanabilia vo st
oio: q habitu et repugnatia et peni
tentia pcul fugat: Prima purgatur
in acherote: Scda (si ad pma vgat)
puniuntur in phlegetonte: (si ad tria) in
stige atq cocyto: Tertia affligut in
tartaro. ex quo (vt plato inqt) nunq
egrediuntur: Quo vo pacto alii alit
id exponat in pntia libent pmitto:
Affligi vo pnt aie. no tm p imagiatione
infelicit a demoibg agitata: s p aerea
qda corpora q vehiculi ~~noie~~ et vmbe
noie designatur: Omnia vo sic plato
distinguit. Aie q iuste et sacte sine phia
vixerut: sublimia tre (qualia supra de
scripsimq) ascedetes: in tenuissimis spirita
libgq ibi corpibg habitat: Que vo civi
liter ~~ptea~~ pterea philosophate st. cu sple
didis celestibg q corporibg: celu colut: Sz
q p ~~mex~~ exacta phiam pfecte ia purgate
st. in locu supcelesto eualat: vbi ~~abs~~ abs
corporibg oio (vt plato hic iqt) totu p tps
vivut: Qua vo id roe exponat no
nulli: consulto no recensebo: Porphyri
certe atq iablicq tradut aias deo pfec
tissime restitutas. nunq cade. Qd qde
congrue rndet oppositis: q ex tartaro nunq
emige indicatur: Qd qde si ita sit:
circuitq ia infiniti tollent: Qualeq vo
circuitq adhibet purgatiois copda gra vi
debutur: Socrates tadem gallu escu
lapio sacz se debe fatetur: reddiq dilige
tissie iubet: Prisca esculapio medico phebi
filio. gallu sacrificabat dici solis q nuciu:
idest diuine beneficetie. morboz cuntu
curatricis (q diuine pudetie filia notatur)
die (.i. vite lume) debe se fatebat: Eig
mori medicu in supioribg pare iusserat
morboz animi curatore. Et qsi ia oi du
bitatiois metuq morbo libati sint: gratam
victimaq deo referri iubet: Pterea ora
cula priscoz tradut. aias remeates i celu.
peana (.i. triuphale cantilena) canere phebo:
reddit ergo deo votu: vt alacer peana
canens. celeste patria repetat: Infra

Phedon de anima:
Echecrates. Phedon. Apollodorus. Socra
tes. Cebes. Simmias. Criton. Minister
undecim viroz:
Eche.
Ipse ne o phedon affuisti q die socra
tes venenu bibit in carcere: an ab
alio audiuisti: Phe. Egode o echecrates af
fui. Eche. Que na st ea q vir ille ang
morete locutq est: Et quo e vita decessit:
Libenter eni audire. Na neq qsq philo
sophoz ciuiu frequeter pficiscit athenas. nz
ia diu hospes aliqs int ad nos accessit. q
certu aliqd ea de re nunciare nob posset.
nisi. illu potato veneno e vita migrasse.
De ceteris vo nichil qd referrent habebat

Baptista Platina. libro (seu dialogo) pmo. De optimo ciue. S. Cosmq. Alte
vero (et (vt oportuit) a capite (L. Platina) repetisti oia: Aniles & supstitiosas opi
nioes qrda vitabis Laurenti inqt. Non est. cur sacerdotes roges (quod (irridendo)
Socrate fecisse aiut). vt Esculapio pro te gallu imolet: sanctitatem vo (que est (vt
Cicero ait). colendi dei scientia) amplectere: Hypocritas fuge: inqt: